

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende lovforslag nr. L 165:

Forslag til lov om ændring af lov om offentlige veje, lov om private fællesveje m.v.

§§ 1-4 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 24 stemte for, 74 imod; 1 stemte hverken for eller imod.

§ 5 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 til bilag 1 forkastedes, idet 24 stemte for, 77 imod; 1 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3 til bilag 1 forkastedes, idet 26 stemte for, 75 imod; 1 stemte hverken for eller imod.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Der foretoges dernæst afstemning vedrørende lovforslag nr. L 161:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner.

§§ 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Forespørgsel nr. F 67:

Forespørgsel til finansministeren og økonomiministeren:

»Hvilke politiske garantier kan regeringen give boligejerne for at sikre, at deres boligudgifter holdes i ro de kommende år?«

Af Kirsten Jacobsen (FP), Peter Brixtofte (V), Gitte Seeberg (KF), Mimi Jakobsen (CD) og Kristian Thulesen Dahl (DF).

(Forespørgslen anmeldt 18/4 97. Fremme af forespørgslen vedtaget 24/4 97).

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg skal allerede nu gøre opmærksom på, at afstemning om eventuelle motiverede dagsordener udsættes til torsdag den 22. maj 1997.

Begrundelse

Kirsten Jacobsen (FP):

Når et så markant mindretal i Folketinget har ønsket denne forespørgselsdebat i dag, er det jo ene og alene begrundet i regeringens egne handlinger og regeringens egne udtalelser. I midten af april måned startede regeringen krigen mod boligejerne førte an af økonomiministeren på Realkreditrådets årsmøde og flot sekundært af finansministeren.

Det er de boligejere, som er helt almindelige mennesker, men som man i visse grupper i den her sal har opfattelsen af er nogle rige kapitalister, som man bare kan plukke og plukke, hver gang staten fattes penge. Desforuden så må man jo tage det alvorligt, fordi begge de to medlemmer af regeringen rent ideologisk har den opfattelse, at boligejerne skal man helst få om ikke udryddet så dog i det mindste minimeret i størst muligt omfang.

Når man ser tilbage på den skattereform, som regeringen vedtog, så fremgik det jo klart af den, at boligejerne skulle holdes økonomisk skadesløse. Det var denne regerings løfte til boligejerne i juni 1993. Det er også derfor, vi ikke spørger om, hvilke løfter regeringen kan give; dem tror vi ikke mere på, for dem løber man jo fra lige så hurtigt, som man kan. Nu handler det om garantier.

Uanset hvor meget økonomiministeren smiler, og uanset hvor morsomt økonomiministeren i øvrigt synes det er, så er jeg overbevist om, at selv om forespørgerne kun tegner næsten halvdelen af Folketingets medlemmer, så har vi